

Sygn. akt	III AUa 964/14
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 marca 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **26 marca 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. Z.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **30 października 2014 r.** sygn. akt **III U 851/14**

o d d a l a apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy Z. Z. prawa do emerytury.

W podstawie prawnej decyzji organ rentowy powołał przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu organ rentowy podał , że odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. nie wykazał wymaganego 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie uznano za udowodnione okresy zatrudnienia: od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. ze względu na brak informacji czy wnioskodawca zawarł z(...)P.umowę o praktyczną naukę zawodu i brak świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie praktycznej nauki zawodu oraz od 1 września 1972 r. do 31 października 1972 r. w (...)M.ze względu na brak wymiaru czasu pracy na zaświadczeniu oraz informacji o urlopach bezpłatnych.

Organ rentowy nie uwzględnił do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych, okresu pracy wnioskodawcy od 15 grudnia 1975 r do 28 lutego 1991 r. w (...)w P., ponieważ świadectwo pracy w szczególnym charakterze z dnia 15 czerwca 2000 r., zostało wystawione przez nieuprawniony podmiot oraz nie powołano w nim zarządzenia resortowego i nie wskazano charakteru pracy.

W odwołaniu od decyzji ZUS Z. Z.domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury z uwzględnieniem okresu pracy w szczególnych warunkach na stanowisku mechanika samochodowego od grudnia 1975 r. do sierpnia 1993 r. i okresu praktycznej nauki zawodu od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. Wskazał, iż organ rentowy błędnie nie zaliczył mu okresu nauki w (...)w zawodzie mechanika maszyn rolniczych przy (...)G., w którym świadectwo pracy w warunkach szczególnych zostało wydane przez właściwy uczył się i pracował od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. Podkreślił, iż świadectwo pracy w szczególnych warunkach wystawił organ założycielski, tj. (...)w P., ponieważ w 1993 r. (...)został zlikwidowany. Podał , że przez cały okres pracy zawodowej zajmował się regeneracją akumulatorów oraz pracował w kanałach remontowych dokonując napraw, spawania, konserwacji, malowania pojazdów ciężarowych, wózków akumulatorowych oraz koparek budowlanych, dźwigów, podnośników samochodowych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania , uzasadniając jak w spornej decyzji .

Sąd Okręgowy w Przemyślu po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 30 października 2014 r. oddalił odwołanie .

W toku przeprowadzonego postępowania Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca Z. Z., urodzony (...) w dniu 14 maja 2014 r. złożył wniosek o emeryturę , nie będąc członkiem OFE .

Uznany przez organ rentowy wymiar okresów składkowych i nieskładkowych wykazanych przez wnioskodawcę na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 24 lat, 3 miesiące i 23 dni.

Zakład nie uznał za udowodnione okresów zatrudnienia: od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. ze względu na brak informacji czy wnioskodawca zawarł z (...)P.umowę o praktyczną naukę zawodu i brak świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie praktycznej nauki zawodu oraz od

1 września 1972 r. do 31 października 1972 r. w(...).M.ze względu na brak wymiaru czasu pracy na zaświadczeniu oraz informacji o urloпах bezpłatnych.

Dlatego w ocenie ZUS na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie zaliczono do okresów takiej pracy zatrudnienia wnioskodawcy w(...).w P., od 15 grudnia 1975 r. do 28 lutego 1991 r., ponieważ zaświadczenie z dnia 15 czerwca 2000 r., wystawił nieuprawniony podmiot ((...).w R.), a ponadto nie powołano w nim zarządzenia resortowego i nie wskazano charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 lipca 2014 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury.

Sąd ustalił, że wnioskodawca Z. Z.w okresie nauki w (...).w P.od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. odbywał praktyczną naukę zawodu, w zawodzie mechanika maszyn rolniczych. W ramach tej umowy wnioskodawca świadczył pracę w (...).w G., w wymiarze przewidzianym w obowiązujących przepisach. W I i II roku nauki, trzy dni w tygodniu i cztery dni - w III roku nauki. Pracował od godziny 7 do 15-tej, a w soboty od 7 do 13-tej. Nauka w szkole zawodowej (zajęcia teoretyczne) odbywały się przez trzy dni w tygodniu w I i II roku nauki, a w III roku - dwa dni. Wnioskodawca pracował również w okresie ferii zimowych i wakacyjnym. Wykonywał naprawy maszyn rolniczych, ciągników. W I i II roku wnioskodawca pracował kolejno na poszczególnych stanowiskach pracy na wydziałach istniejących w Zakładzie tj. mechanicznym, spawalniczym, elektrycznym, remontów ciągników bieżących oraz napraw ciągników głównych C-385 i pochodnych, malarni oraz remontu naczep i dłuźyc. Pracę wnioskodawcy nadzorował majster zatrudniony w (...).w G.. Wnioskodawca podpisywał listy obecności i raz w miesiącu pobierał wynagrodzenie wypłacane przez (...), potwierdzając jego odbiór w liście płac prowadzonej dla uczniów zawodu i pracowników. Praktyczną naukę zawodu w(...).w G.odbywało około 20 osób. Wnioskodawca w roku szkolnym 1971/1972 ukończył też naukę jazdy ciągnikiem, zgodnie z obowiązującym programem nauki zawodu mechanika maszyn i urządzeń rolnych. Przechodził także okresowe badania lekarskie profilaktyczne.

Z okresu zatrudnienia w(...).w P.(wcześniej G.) J. D., który był uczniem (...).w P.w tożsamym okresie, co wnioskodawca uzyskał świadectwo pracy z dnia 22 kwietnia 1993 r. wskazujące, iż w okresie od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. był uczniem nauki zawodu mechanika maszyn i urządzeń rolniczych.

Sąd ustalił także, iż Z. Z.był zatrudniony w okresie od 15 grudnia 1975 r. do 31 lipca 1993 r. w(...).w P.. W okresie od 15 grudnia 1975 r. do 28 lutego 1991 r. wykonywał pracę na stanowisku mechanika samochodów i sprzętu. W Przedsiębiorstwie były dwa kanały remontowe w warsztacie i jeden kanał najazdowy na zewnątrz . Zakres obowiązków wnioskodawcy obejmował : naprawy samochodów ciężarowych, autobusu i innego sprzętu ciężkiego. W kanale remontowym wykonywał głównie naprawy silników, sprzęgła, wału napędowego, tylnego mostu, regulację zaworów, smarowanie podzespołów. Wykonywał również prace spawalnicze, konieczne przy niektórych naprawach. W razie potrzeby lakierował niektóre metalowe elementy maszyn. Był jedynym mechanikiem w tym zakładzie . Poza kanałem remontowym wnioskodawca wymieniał ogumienie, oświetlenie w samochodach. Zajmował się też konserwacją dźwigów. Na kanale zewnętrznym wykonywał prace

naprawcze koparek. Obowiązki mechanika wnioskodawca łączył z pracą w akumulatorowni. Wymiar czasu pracy w warsztacie i w akumulatorowni uzależniony był od bieżących potrzeb. Wnioskodawca zajmował się regeneracją akumulatorów, ich ładowaniem. Przygotowywał roztwory elektrolitu oraz uzupełniał płyn w akumulatorach wózków.

W dniu 1 sierpnia 1985 r. Z. Zawarł z pracodawcą umowę o wykonywanie czynności dodatkowych z zakresu gospodarki materiałowej na warsztacie (...)Przedsiębiorstwo zleciło wnioskodawcy do wykonywania w godzinach pracy obowiązków związanych z gospodarką materiałową, w tym prowadzenie magazynu podręcznego, właściwego rozmieszczenia, przechowywania i zabezpieczenia materiałów przyjętych do napraw, dbałość o czystość, ład i porządek w pomieszczeniach gdzie przechowywane są materiały. Za wykonywanie tych czynności wnioskodawca miał prawo do dodatku miesięcznego – 500 zł.

(...)w P.zostało zlikwidowane, a po ustaniu zatrudnienia zakład ten nie wystawił wnioskodawcy świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Świadectwo pracy z dnia 2 sierpnia 1993 r., nie zawiera potwierdzenia takiego charakteru zatrudnienia .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS , w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu jego zatrudnienia w (...)w P.. Moc dowodową tych dokumentów Sąd stwierdził zgodnie z domniemaniem z art. 233 k. p. c.

Sąd odmówił natomiast wiarygodności zaświadczeniu wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15 czerwca 2000 r., wystawionemu przez (...)w R., gdyż nie zawiera ono rzetelnej informacji o rodzaju wykonywanych przez wnioskodawcę prac. Dokument ten pomija powierzenie wnioskodawcy dodatkowych czynności związanych z gospodarką magazynową - od 1 sierpnia 1985 r. Nie wymienia też czynności związanych z pracą w akumulatorowni.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków: J. D. i K. K., W. K. i L. N. oraz samego wnioskodawcy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków i wnioskodawcy co do okresu nauki wnioskodawcy w(...)w P.. Potwierdziły one to , że w okresie od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. odbywał praktyczną naukę zawodu mechanika maszyn rolniczych w (...)w G.. Świadczenie uczęszczali do tej samej szkoły co wnioskodawca i razem pracowali na takich samych zasadach w (...)w G.. Posiadali więc istotną wiedzę co do charakteru zatrudnienia wnioskodawcy, wymiaru pracy i zakresu obowiązków.

Świadczenie , którzy pracowali z wnioskodawcą w (...) w P., również posiadali wiedzę na temat charakteru jego pracy oraz jej warunków. Zeznania te wskazują jakie rodzaje prac wnioskodawca wykonywał w kanale remonto wym, a jakie poza nim. Wynika z nich również zakres obowiązków wnioskodawcy i rodzaj wykonywanych przez niego prac w akumulatorowni .

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie wnioskodawcy Z. Z. nie zasługuje na uwzględnienie bowiem zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o prawidłowe ustalenia faktyczne i bez naruszenia prawa. Sąd powołał w uzasadnieniu prawnym , wyroku treść art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jak również treść art. 32 ust. 1 i 4 powołanej wyżej ustawy .

Powołane w tych przepisach „przepisy dotychczasowe „ to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.). w szczególności § 4 ust. 1 tego rozporządzenia, zgodnie z nim pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych

warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny (który dla mężczyzn wynosi 60 lat), ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (25 lat dla mężczyzn), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Rozważając kwestię ogólnego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy Sąd zgodnie do art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS uznał, że podlegają zaliczeniu jako okresy składkowe okresy zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.

Zasady zatrudniania młodocianych w celu nauki zawodu uregulowane zostały w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 roku, Nr 45, poz. 226 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy młodociani mogli być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu m.in. nauki zawodu. Według zaś art. 9 ust. 1 wskazaanej ustawy zakład pracy, przyjmując młodocianego na naukę zawodu w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy, był obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj pracy, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego. Okresy nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy oraz wstępnego stażu pracy były okresami zatrudnienia (art. 10 cyt. ustawy). Sąd powołał wyrok SN z dnia 24 kwietnia 2009 r. (sygn. akt II UK 334/08, OSNP 2010/23-24/294) zgodnie z którym młodociany, odbywający naukę zawodu w ramach umowy zawartej z zakładem pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226 ze zm.), posiadał status pracownika w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym oraz ubezpieczeniu społecznym.

Ustalony przez Sąd stan faktyczny pozwolił na przyjęcie, iż Z. Z. w okresie od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. świadczył pracę w ramach umowy o praktyczną naukę zawodu w (...)w G.i okres ten jest okresem składkowym w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawca nie przedstawił umowy jaką zawarł z zakładem pracy, w którym odbywał praktyczną naukę zawodu, z okoliczności ustalonych w postępowaniu wynika, że świadczenie przez niego pracy odbywało się na zasadach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczania do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 roku nr 45, poz. 226, ze zm.).

Sąd Okręgowy uznał zatem, iż wnioskodawca wykazał ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy.

W ocenie Sądu nie stanowił natomiast zatrudnienia w szczególnych warunkach okres pracy wnioskodawcy od 15 grudnia 1975 r. do 31 lipca 1993 r. w (...)w P. na stanowisku mechanika samochodów i sprzętu.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. wymienione są wprawdzie w wykazie A, dział XIV (prace różne), poz. 16 - prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych. Jednakże

w ocenie Sądu pracy takiej nie wykonywał wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że oprócz napraw w kanale remontowym wnioskodawca wykonywał również szereg czynności poza nim: wymianę ogumienia, oświetlenia, konserwację dźwigów i naprawę koparek, regeneracja rozruszników. Natomiast od 1 sierpnia 1985 r. również, czynności związane z gospodarką materiałową. Prace mechanika samochodów i sprzętu łączył z pracą w akumulatorowni. W wykazie A, dział XIV (prace różne), poz. 13 wymienione są prace w akumulatorowniach: opróżnianie, oczyszczanie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych, jednakże prace o takim charakterze nie były wykonywane przez wnioskodawcę w akumulatorowni stale, bowiem zajmował się on również regeneracją akumulatorów, rozruszników, chłodziw. Przygotowywał roztwory elektrolitu oraz uzupełniał płyn w wózkach widłowych i akumulatorowych. Sąd powołał

Treść w wyroku SN z dnia 17 kwietnia 2014 r. (sygn. akt. I UK 384/13, LEX nr 1466626) w którym stwierdzono, iż czym innym jest obsługa akumulatorów polegająca na wymianie lub uzupełnieniu płynów, demontażu, zestawianiu akumulatorów i czym innym jest praca stała i w pełnym wymiarze w akumulatorowniach polegająca na opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych. Nie każda więc praca przy obsłudze akumulatorów to praca w akumulatorowni. Praca szczególna w akumulatorowni to wyłącznie rodzajowo określone czynności, polegające na opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych. Dlatego wymiana, demontaż akumulatorów na wózkach albo uzupełnienie płynu w akumulatorach to nie to samo co wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych w akumulatorach w akumulatorowni.

Sąd powołał również orzecznictwo z którego wynika, że nie każda praca mechanika samochodowego uprawnia do wcześniejszego wieku emerytalnego. Z dobrodziejstwa rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) może skorzystać jedynie ten mechanik, który wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych (vide wykaz A dział XIV poz. 16 rozporządzenia). Wykładnia przytoczonego zapisu powinna być dokonywana łącznie z § 2 ust. 1 powołanego wyżej rozporządzenia, zgodnie z którym okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że wnioskodawca nie udowodnił na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. 1 stycznia 1999 r. 15 lat pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i tym samym nie spełnił koniecznej przesłanki do ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, na podstawie art. 32 w związku z art. 184 ustawy emerytalnej.

W podstawie prawnej wydanego orzeczenia Sąd dodatkowo powołał art. 477¹⁴ § 1 k. p. c.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu zaskarżył apelacją osobiście sporządzoną wnioskodawca Z. Z. . Z treści apelacji wynika, że wnioskodawca zaskarżył wyrok w całości

nie zgadzając się z ustaleniami Sądu dotyczącymi jego pracy w warunkach szczególnych . Wnioskodawca kwestionował ustalenia Sądu dotyczące jego pracy w akumulatorowni i pracy mechanika w kanale . Wnioskodawca domagał się ustalenia , że również w okresie nauki zawodu w (...) w P. przez 15 miesięcy pracował w kanale jako pomocnik mechanika samochodów ciężarowych .

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie wnioskodawca domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i przyznania prawa do spornego świadczenia emerytalnego .

Organ rentowy nie odniósł się do apelacji wnioskodawcy .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu, albowiem zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Przemysłu jest trafny i nie narusza prawa.

Przedmiotem sporu w sprawie była ocena uprawnienia Z. Z. do emerytury w obniżonym wieku ze względu na zatrudnienie w szczególnych warunkach , na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. 2009 nr 153 , poz. 1227) .

Prawo do emerytury, zgodnie z powołaną podstawą prawną, przysługuje ubezpieczonemu – mężczyźnie, urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r., po ukończeniu 60 lat, o ile przed dniem 1 stycznia 1999 r. spełni warunki stażowe – a to wykaże łączny staż ubezpieczenia wynoszący, co najmniej 25 lat, w tym 15 lat wykonywania stale i w pełnym wymiarze pracy w warunkach szczególnych oraz który nie przystąpił do OFE. Podkreślić należy, iż prawo do tej emerytury przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął przewidziany ustawą wiek emerytalny.

Bezspornym w sprawie było, że Z. Z. ukończył 60 lat życia, oraz że legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym liczonym na dzień

1 stycznia 1999 r. w wymiarze 24 lat , 3 miesiące i 23 dni . Spornym pozostawał dalszy ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy oraz okres zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy rozstrzygnął spór dotyczący stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy dokonując ustaleń na podstawie zeznań świadków i dokumentów odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. w (...)w G.w okresie nauki w(...)w P.w ramach umowy

o praktyczną naukę zawodu w zawodzie mechanika maszyn rolniczych . Powyższe ustalenia faktyczne pozwoliły Sądowi przyjąć za wykazany dalszy w/w ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy – jako okres składkowy na podstawie art. 6 ust 2 pkt 1a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS .

W dalszej kolejności spornym pozostawało , czy Z. Z.w czasie swojego zatrudnienia od 15 grudnia 1975 r. do 28 lutego 1991 r. w (...)w P.wykonując pracę mechanika samochodów i sprzętu , stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych tj :

- prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych ,

- prace w akumulatorowniach : opróżnianie , oczyszczanie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych ,

tj. prace wymienione w Wykazie „A” Dział XIV poz. 16 i 13 – stanowiącym załącznik do Rozporządzenia RM z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Sąd Okręgowy na podstawie przesłuchania wnioskodawcy, zeznań świadków oraz dowodów z dokumentów, tj. akt osobowych ustalił, że wnioskodawca w spornym okresie nie pracował stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych .

Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne, jak też rozważania prawne i przyjmuje je za własne, co oznacza, że nie zachodzi potrzeba ich ponownego , szczegółowego przytaczania (art. 387 § 1 k.p.c. wyr. SN z 27.01.2012 r. II UK 103/11).

Okolicznością podlegającą ocenie było, czy wnioskodawca spełnia warunki do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym.

Zgodnie z § 2 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz. 43 z późn. zm.) okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Sąd Apelacyjny w pełni podzielił niewadliwe ustalenia Sądu Okręgowego, iż wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...)w P., pracując na stanowisku mechanika samochodów i sprzętu od 15 grudnia 1975 r. do 28 lutego 1991 r. – jako jedyny mechanik samochodowy w zakładzie w okresie objętym sporem nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie czynności , jakie uznać należy za pracę w warunkach szczególnych (prace mechanika w kanale remontowym i w akumulatorowni) ponieważ wykonywał wszystkie zlecane mu prace mechanika samochodowego i maszyn .

Zakład dysponował zewnętrznym , metalowym kanałem najazdowym za pomocą którego wnioskodawca dokonywał napraw ciężkiego sprzętu . Brak jednak podstaw do uznania takich prac za pracę w warunkach szczególnych . Nadto od 1 sierpnia 1985 r. wykonywał również czynności związane z gospodarką magazynową . Wnioskodawca nie udowodnił również , by w ramach pracy – praktycznej nauki zawodu od 1 września 1969 r. do 30 czerwca 1972 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy stale wykonywał pracę w warunkach szczególnych tj: pracę mechanika w kanałach remontowych i w akumulatorowni . Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika , że pracował on kolejno na poszczególnych stanowiskach pracy w wydziałach istniejących w Zakładzie ((...) w G.) . Brak zatem podstaw do przyjęcia , że wykonywał wówczas wyłącznie pracę w warunkach szczególnych .

Brak zatem jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych do ustalenia, że wnioskodawca w spornym okresie pracy w (...)w P.czy też w okresie nauki i pracy w (...)G.udowodnił co najmniej 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracy w warunkach szczególnych.

Odnosząc się do zarzutu wadliwych ustaleń faktycznych Sądu , co do charakteru pracy świadczonej przez wnioskodawcę w okresach objętych sporem, jedynie w oparciu o treść dokumentacji zatrudnienia wnioskodawcy z tych okresów z pominięciem zeznań świadków i wnioskodawcy, co

w ocenie apelującego, skutkowało ustaleniami nie znajdującymi oparcia w materiale dowodowym sprawy – Sąd Apelacyjny nie podziela tego zarzutu. W świetle art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Dla skuteczności zarzutu obraży powołanego przepisu należało wykazać, że Sąd I instancji pominął w swojej ocenie część istotnych dowodów, lub dokonał oceny zebranego materiału w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami logicznego powiązania wniosku z ustalonym stanem faktycznym lub z doświadczeniem życiowym. W ocenie Sądu Apelacyjnego autor apelacji nie wykazał istnienia powyższych wadliwości w sądowej ocenie materiału dowodowego. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika bowiem, że Sąd I instancji ocenił wszystkie dowody na tych samych zasadach – tak dokumentację zatrudnienia wnioskodawcy, jak i dowody z osobowych źródeł dowodowych. Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd mógł skontrolować treść zeznań świadków i wyjaśnień wnioskodawcy z treścią zapisów zawartych w dokumentacji zatrudnienia. Zgodnie z zasadami obowiązującej procedury cywilnej sąd dokonuje samodzielnie oceny odnośnie charakteru wykonywanej pracy oraz zasadności zaliczenia poszczególnych okresów zatrudnienia do pracy w warunkach szczególnych. Władny jest przy tym czynić te ustalenia w oparciu o wszystkie wiarygodne dowody w tym zgromadzoną, dość dokładnie prowadzoną w tym przypadku, dokumentację osobową pracownika z okresów objętych sporem. Przy czym należy zwrócić uwagę, iż warunki szczególne pracy o jakich mowa w przepisach powołanego wyżej Rozporządzenia RM z 7 lutego 1983 r. nie są tożsame z warunkami szkodliwymi pracy o jakich wspomina wnioskodawca w swojej apelacji.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ostateczna ocena, iż wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych jest w pełni uzasadniona. Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury zgodnie z art. 184 ust. 1 i art. 32 ustawy o emerytach i rentach z FUS w związku z § 2 ust. 1 i § 4 ust. 1 pkt 1-3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego ... Postępowanie przeprowadzone bowiem przed Sądem Okręgowym wykazało, iż wnioskodawca nie wykazał 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach świadczonej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W konsekwencji Sąd I instancji oddalając odwołanie od decyzji ZUS odmawiającej wnioskodawcy prawa do spornego świadczenia emerytalnego nie dopuścił się obraży przepisów prawa procesowego i materialnego, zaś autor apelacji nie przedstawił argumentacji, która mogłaby zmienić tę ocenę.

Zprzedstawionych wyżej przyczyn Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako niezasadną.